

УНИВЕРЗИТЕТ СИНГИДУНУМ
Департман за последипломске студије
Данијелова 32, Београд

ВЕЋУ ДЕПАРТМАНА ЗА ПОСЛЕДИПЛОМСКЕ СТУДИЈЕ

Одлуком Већа Департмана за последипломске студије од 2.2.2022. године, одређени смо за чланове Комисије за оцену подобности кандидата и теме за израду докторске дисертације под називом: *Положај инструменталисткиње у трансдисциплинарним праксама меза* кандидата Јасне Јовићевић о чему подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни подаци о кандидату и докторској дисертацији

Јасна Јовићевић (Суботица, 1976) дипломирала је на Музичкој Академији Франц Лист у Будимпешти 2004. године, на смеру цез саксофона и стекла магистарску диплому музичке композиције на Јорк Универзитету у Торонту 2008. године. Такође се школовала у Њујорку (2005), Рецифу (Бразил, 1998) и Грацу (1996). Добитница је неколико награда од којих су најзначајније: 1. место Етно Музички Фестивал (Милано, 2005), 2. место БалканАрт Фестивал (Љубљана 2006), 3. место Цез Асоцијација Мађарске за најбољу цез композицију (Будимпешта 2006), Министарство културе и информисања Републике Србије за савремено стваралаштво у музичи (Србија 2010-2020), национална победница ЕУ пројекта „Лаобраторија вештачке интелигенције“ (Београд 2019), конкурс „Србија ствара“ (Београд 2020), студијско путовање у Смитсонијан Институт у Вашингтону (Цез мрежа едукатора САД, 2020). Наступала је на престижним фестивалима широм Европе и Северне Америке, најчешће са својом ауторском музиком и пројектима, у сарадњи са истакнутим музичарима. Провела је неколико година на студијским путовањима у Њујорку (2005, 2010), Банфу (2005), Сан Франциску (2006, 2019), Шпанији (2010), Индији (2009, 2010) и Италији (2004,

2012). Као композиторка издала је неколико музичких албума, а учествовала је и у мултидисциплинарним пројектима, најчешће са плесом, визуалним уметностима, новим медијима и науком. Уметничку праксу развија у смеру уметничког истраживања у музичи. Тренутно ради на Високој школи стручних студија за тренере и васпитаче у Суботици. У последњих неколико година активно излаже и радове на конференцијама, а неке од њих су: Nova Contemporary Music Meeting (Лисабон 2018), CESSE Soundscape Ecology (Будимпешта 2018), Arts & Science- Центар за промоцију науке и технике (Београд 2019), Sixth Rhythm Changes Conference: Jazz Journeys (Грац 2019), Music in the Body, Body in the Music Conference (Готемберг 2020), Artistic Jazz Research Symposium 1 и 2 (Беч и Бирмингем 2020/2021), и друге. Чланица је научних и уметничких мрежа JEH (Jazz Educational Network), INARJ (International Network for Artistic Research in Jazz) и Giant Steps Action Women.

Кандидат има следећи објављени рад категорије М24 чиме је испуњен предуслов за одбрану докторске дисертације: „Gender Perspectives of Instrumental Jazz Performers in Southeastern Europe“. *Музикологија*, 30 (1), 2021, 149–164. (<https://dais.sanu.ac.rs/handle/123456789/11663>, DOI: 10.2298/MUZ2130149J, Cobiss ID: 41654025, ISSN: 1450-9814 (print); 2406-0976 (online), WoS: 000670776400008).

Преостали објављени радови:

Списак резултата М20

Jovicevic, Jasna (2019). Flow Vertical: Composing and Improvising Original Music Inspired by Bodily Sound Vibrations. *Leonardo Music Journal*, 29, 78–82.

(Категорија М24)

Списак резултата М50

Jovicevic, Jasna (2020). Composing the Actual: Brainwave Sonification as Materialized Intensity of Virtual Relations. *Journal of Art and Media Studies*, 23, 29–44.

(Категорија М51)

Списак резултата М30

Jovicevic, Jasna (2021). Mapping of the Performative Body in the Practice of Jazz Improvisation. *Proceedings – Music in The body – The Body in Music Göttinger Studien zur Musikwissenschaft*. Goettingen Studies in Musicology. Hildesheim, Zurich, New York: Olms, 2021, 255-272.

Јовићевић, Јасна. (2021). Јога у спорту. *Квалитет живота у пандемијским условима*. Тематски зборник радова са 12. међународне интердисциплинарне стручно-научне конференције ХОРИЗОНТИ 2021, 210-219.

...

Докторска дисертација кандидата Јасне Јовићевић је урађена на укупно 270 страна, од чега 18 страна чини списак литературе. Списак литературе обухвата 175 референци које чине научни радови, књиге, и зборници радова. Дисертација садржи и списак од 60 електронских извора. Уз основни текст дисертација садржи и 2 слике, 3 нотна записа и 2 графикаона. Докторска дисертација кандидата Јасне Јовићевић је била подвргнута провери софтвером за установљавање преклапања/плигаријизма (iTenticate Plagiarism Detection Software). Укупан процентуални износ запажених преклапања износи 2 % дисертације.

2. Предмет и циљ истраживања

Предмет докторске дисертације су истраживање, анализа и интерпретација конструисања идентитета инструменталисткиње у цезу као трансдисциплинарној пракси. Фокус истраживања је на репрезентацији и статусу извођачица у различитим стиловима цеза као уметничке форме, али и културне, историјске, друштвене и научне праксе.

Циљ истраживања јесте да се кроз трансдисциплинарне друштвене и хуманистичке теорије протумачи тема извођаштва жена. Медијска репрезентација и недовољна заступљеност цез инструменталисткиња на светској цезији је последњих десет година критикована, те се данас у Западној Европи и Северној Америци кроз различите активности у едукацији, медијима, фестивалским мрежама, на институционом и неформалном нивоу, положај жене у цезу редефинише, историја цеза интерпретира на нов начин, а афирмацијом и популаризацијом број учесница расте. Овако значајна тема није обрађивана у домаћем научном и теоријском дискурса. Циљ ове дисертације јесте да допринесе наведеном неразвијеном научном дискурсу, путем истраживања родног идентитета, креирања хегемонијског наратива и могућности деконструкције стереотипа жене у цезу, те постављања питања родности у пракси цеза, не само у Србији, већ и на светској сцени.

3. Хипотетички оквир истраживања

На основу циљева рада произилази следећи хипотетички оквир који се састоји од генералне хипотезе и посебних хипотеза.

Генерална хипотеза:

У овој дисертацији ауторка тврди следеће: извођење музичке импровизације у пракси цеза се ствара у контексту друштвеног уодношавања кроз непрекидну интеракцију између учесника/ца услед чега се конструишу друштвени и индивидуални идентитети.

Посебне хипотезе:

Креирање родног идентитета у стилу традиционалног цеза се дешава услед специфичних жанровских конструкција, хегемонијске канонизације норматива и стриктних правила, жанровског перформатива унутар музичке интеракције и репрезентације родног перформатива као друштвене стратегије унутар праксе. Тврди се, надаље, да су цез и слободно импровизована музика праксе без жанровских специфичних форми и хијерархијске поделе улога, те као самоорганизациони систем, ослобођена жанровског диспозитива моћи, у мањој мери утичу на креирање родног идентитета и његову репрезентацију.

4. Методологија истраживања

Методологија истраживања обухвата интердисциплинарне и трансдисциплинарне методе, које су омогућиле приступ области истраживања са различитих теоријских позиција. Студије цеза су интердисциплинарне студије које у своје истраживање укључују различите методолошке приступе најчешће кроз дисциплине музикологије, етномузикологије и музичке анализе. Међутим, овде се овој теми приступа трансдисциплинарно, обликујући поље истраживања кроз разноликост дисциплина друштвених и хуманистичких наука као што су: социологија, критичка теорија, филозофија, музикологија, историја, студије културе и рода, али и из уметничког поља, кроз анализу праксе, интерактивне музичке и друштвене сарадње између музичара/ки, искуства и културе извођаштва. У дисертацији се користе различите методе квалитативног истраживања: уметничко истраживање, аутоетнографија, интерпретативна феноменолошка анализа, анализа уметничког дела, историографска метода, метод животне приче.

5. Кратак приказ садржаја докторске дисертације

Рад се састоји из увода, 13 делова са укупно 53 поглавља, закључка, списка литературе и биографије ауторке.

Први део бави се уметничким истраживањем у музici. Тврди се да је цез музика простор у којем се род учи и увежбава кроз праксу као друштвено организовани систем. Први део садржи девет поглавља у којима се обрађују различити проблеми дефинисања и позиционирања уметничког истраживања, као дисциплине и као активистичког чина.

Други део, које садржи четири поглавља, посвећено је проблематизацији конструисања наратива цез историје.

Трећи део је посвећен музичкој импровизацији у цезу и има два поглавља: „Džez standard – forma“ и „Fri džez i slobodno improvizovana muzika“.

Четврти део, који садржи пет поглавља, бави се друштвеним уодношавањем и цез стандардом. Обрађују се питања импровизације као дијалога, идентитета у цез стандарду, институционализације и учења хегемонијског стила, те се стил цез стандарда показује као хегемонијски музички дискурс.

Пети део састоји се из пет поглавља и бави се друштвеним уодношавањем и фри цезом.

Шести део, састављен из пет целина, посвећен је различитим проблемима положаја жене у цезу, од позиције у хегемонијском наративу, до наратива женскости у музici бивше Југославије.

Седми и осми део баве се статусом локалне и регионалне цез инструменталисткиње.

Девети део, састављен из четири поглавља, обрађује питање цез идентитета, позиционирајући га у контекст студија рода и студија извођења.

Десети део има шест поглавља и бави се питањем стереотипа, како оних везаних за музичарке и извођачице, тако и оних који се односе на одређене инструменте. Последњи сегмент овог дела посвећен је ауторефлексивном осврту ауторке на властите музичке праксе и стереотипе.

У једанаестом и дванаестом делу (која су сачињена од осам, односно два поглавља) кандидаткиња износи резултате емпириског дела истраживања, указујући на аспекте препознавања проблема којима се бавила у претходним целинама рада.

Тринести део посвећен је новим тенденцијама у истраживању и представља својеврсни предлог промена које је могуће спровести у теоријским, друштвеним и музичким праксама у савременом контексту.

Закључак је конципиран као систематски преглед представљеног истраживања и добијених резултата.

6. Постигнути резултати и научни допринос докторске дисертације

На бази увида у садржај докторске дисертације, сагледавања предмета и циља дисертације, доказаних хипотеза, као и метода који су коришћени у раду, литературе и извора, те структуирања рада, може се констатовати да је истраживање и проблематика обрађена на свеобухватан и студиозан начин. Рад пружа резултате истраживања који се могу препознati као потенцијални почетак за промене доминантног цез наратива у музичким, теоријским и друштвеним праксама, а самим тим би се утицало и на положај цез инструменталисткиње у трансдисциплинарним праксама цеза.

Научни допринос овог рада јесте систематично трансдисциплинарно истраживање различитих пракси цеза. Овом докторском дисертацијом кандидаткиња је успела да понуди трансдисциплинарни приступ родној перспективи и теорији рода у цезу као пракси популарне, уметничке и медијске културе, доприносећи науци у домену теорије перформанса, као и афирмацији родне разноликости у уметности, историји и друштвеној теорији цеза, у националном и интернационалном контексту.

7. Мишљење и предлог Комисије о докторској дисертацији

На основу свега изложеног Комисија је мишљења да докторска дисертација кандидата Јасне Јовићевић по својој теми, приступу, структури и садржају рада, квалитету и начину излагања, методологији истраживања, начину коришћења литературе, релевантности и квалитету спроведеног истраживања и донетим закључцима задовољава критеријуме захтеване за докторску дисертацију, те се може прихватити као подобна за јавну одбрану.

Сагледавајући укупну оцену докторске дисертације кандидата Јасне Јовићевић под називом *Положај инструменталисткиње у трансдисциплинарним праксама цеза* предлажемо Већу

департмана за последипломске студије и Сенату Универзитета Сингидунум да прихвати напред наведену докторску дисертацију и одобри њену јавну одбрану.

Потврђујемо својим потписом, под пуном професионалном одговорношћу, да су подаци у Извештају веродостојни и у потпуности тачни, укључујући тачну категоризацију научноистраживачких резултата кандидата, а све у складу са Правилницима и актима Универзитета.

Београд, 19.9.2022.

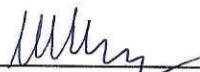
Чланови комисије:

Др Ана Петров, ванредни професор ФМК (ментор)

Др Марија Милановић, доцент ФМК (члан комисије)

Др Ива Ненић, доцент Факултета музичке уметности
Универзитета уметности у Београду (спољни члан)